

14 Ъто вече трѣтій пжть се гави 'Исѣсъ на оученицѹ те си. Ѡ каквѣто воскреснѹ Ѡ мѣртвы те.

15 Я когáто ѡвѣдоваха, рече 'Исѣсъ на Сімонѹ Пѣтра: Сімонне (сыне) Іѡннинъ, ѡвѣчашъ ли ме по много Ѡ тѣа; рече мѣ: Ёй Гѣсподи: тѣ знáешъ че те ѡвѣчамъ. рече мѣ: паси агнцѹ те мой.

16 Рече мѣ пáки втѣри пжть: Сімонне Іѡннинъ. ѡвѣчашъ ли ме; рече мѣ: Ёй, Гѣсподи: тѣ знáешъ че те ѡвѣчамъ. рече мѣ ('Исѣсъ): паси ѡвцѹ те мой.

17 Рече мѣ трѣти пжть: Сімонне Іѡннинъ, ѡвѣчашъ ли ме; ѡскоркѣсе Пѣтрѹ за шѣто мѣ рече трѣти пжть: ѡвѣчашъ ли ме; и рече мѣ, Гѣсподи, тѣ знáешъ сичко: тѣ знáешъ че те ѡвѣчамъ. рече мѣ 'Исѣсъ: паси ѡвцѹ те мой.

18 "Истина, истина ти говоримъ: когáто бѣше млада, ѡпáсѣвашесе самъ и ходеше кждѣто искаше: а когáто ѡстарѣешъ ще да си прѣстрешъ ржѣте, и дрѣгъ ще да те ѡпáше, и ще да те вѣди, кждѣто не шѣшъ.

19 Я товà рече, назначáющъ съ каквà смѣрть ще да прослáви Бгá, и кáто

и здѣмà товà, рече мѣ: послѣдѣвай по мене.

20 И кáто се ѡвѣрна Пѣтрѹ, видѣ оученикѹ, когѣто ѡвѣчаше 'Исѣсъ че иде слѣдъ негѡ, коѣто се наклонѣ на грждѣ те мѣ на вече́ра та, и рече: Гѣсподи, коѣ ѣ шѣто те предáва;

21 Нѣго кáто видѣ Пѣтрѹ, рече на 'Исѣса: Гѣсподи, а тѣа шѣ (че да бжде);

22 Рече мѣ 'Исѣсъ: ако и скамъ да стои тѣй (тѣка) доклѣ да дойдѣмъ (пáкъ) шѣ те ѣ грѣжа; тѣ вѣрви по мене.

23 Пронѣсѣсе прѣчее товà слѣво по междѣ вратѣа та, за шѣ тѣа оученикѹ не шѣ да оумре: но 'Исѣсъ мѣ не рече че не шѣ да оумре: но, ако искамъ да сеѣи тѣй (тѣка) доклѣ да дойдѣмъ (пáки), шѣ те ѣ грѣжа тѣбе;

24 Тѣа ѣ оученикѹ, коѣто свидѣтелствѣва за тѣа (рáботѹ), коѣто и написà тѣа и знáеме че ѣ истинно свидѣтельство то мѣ.

25 "Има и дрѣги много, шѣто ѣ сотворилъ 'Исѣсъ, коѣто ако бы се писѣвали ѣднѣ по ѣднѣ, ни сичкѣѣ свѣтѹ чинимисѣ не шѣше да вмѣсти написаны тѣ кнѣги, аминъ.